

1856, м. Золочів, нині Львів. обл. — 08. 10. 1909, Нью-Йорк, перепохов. 1953 у Єрусалимі) — єврейський поет. Здобув традиц. євр. освіту. Віршував від 1866. Отримав 1875 нагороду від імператора Франца-Йосифа I за вірш «ה'רסוא» («Австрія»), присвяч. 100-річчю приєднання Буковини до Австро-Угор. імперії. Прихильник руху Хаскала (євр. просвітництва), через що зазнав переслідувань ортодокс. хасидів. Вів мандрів. спосіб життя. 1882 із британ. письменником Л. Оліфантом відправився створювати євр. державу у Палестині. 1887 повернувся до Європи. Від 1892 — у США. Писав на івриті. Для поезії І. притаманні патріот. пафос, спорідненість з євр. фольклором. Видав 3 зб. поезій: «יאקרב» («Вранішня зоря», Єрусалим, 1884), «שדחה יאקרב» («Нова вранішня зоря», Золочів, 1900) та «ישילשה יאקרב» («Третя вранішня зоря», Нью-Йорк, 1902). Автор вірша «ונחוקת» («Надія», 1876–78), перші 2 строфи якого стали нац. гімном Ізраїлю.

ІМБЕР Нафталі-Герц (צרה ילתפנ רבמיה; 27. 12.

О. А. Деко

Бібліографічний опис:

Імбер Нафталі-Герц / О. А. Деко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13258>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).